

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-132/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 10 WE — Szósta dyrektywa VAT — Obowiązki w systemie wewnętrznym — Kontrola czynności podlegających opodatkowaniu — Abolicja podatkowa)

(2008/C 223/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, i G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1) — Obowiązki w systemie wewnętrznym — Prawo krajowe przewidujące zrzeczenie się praw do kontroli czynności podlegających opodatkowaniu dokonanych w kilku okresach podatkowych

Sentencja

1) Przewidując w sposób ogólny i bez żadnego rozróżnienia w art. 8 i 9 legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003) [ustawy nr 289 o zasadach opracowywania rocznego i wieloletniego budżetu państwa (ustawy budżetowej na 2003 r.)] zrzeczenie się praw do kontroli czynności podlegających opodatkowaniu dokonanych w kilku okresach podatkowych, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej, na mocy 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku oraz na mocy art. 10 WE.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Groningen — Niderlandy) — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV przeciwko Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

(Sprawa C-206/06) ⁽¹⁾

(Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Uregulowanie krajowe umożliwiające pobieranie dopłaty do ceny przesyłu energii elektrycznej na rzecz wyznaczonej przez ustawodawcę spółki zobowiązanej do pokrycia kosztów osieroconych — Oplaty o skutku równoważnym do cel — Dyskryminacyjne podatki wewnętrzne — Pomoc przyznana przez państwa członkowskie)

(2008/C 223/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Groningen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV

Strona pozwana: Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

Przedmiot

Orzeczenie w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Groningen — Wykładnia art. 25, 87 ust. 1 i 90 WE — Uregulowanie krajowe, zgodnie z którym w okresie przejściowym odbiorcy energii elektrycznej w Niderlandach są zobowiązani do uiszczania na rzecz operatora systemu przesyłowego dopłaty do jej ceny — Zobowiązanie operatora systemu przesyłowego do

odprowadzenia dopłat na rzecz spółki krajowych wytwórców energii elektrycznej, wyznaczonej przez ustawodawcę, które służą obniżeniu kosztów osieroconych, powstałych w konsekwencji zobowiązań lub inwestycji, które spółka ta zaciągnęła, względnie przeprowadziła, przed liberalizacją rynku energii elektrycznej — Odprowadzenie nadwyżki na rzecz ministerstwa przez te spółkę

Sentencja

- 1) Artykuł 25 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu ustawowemu, zgodnie z którym krajowi odbiorcy energii elektrycznej zobowiązani są do uiszczania na rzecz swojego operatora systemu przesyłowego dopłaty do ceny za ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w państwie członkowskim i przywożonej, następnie im dostarczonej, jeżeli dopłata ta podlega przekazaniu przez tego operatora na rzecz spółki wyznaczonej w tym celu przez ustawodawcę, a spółka ta jest spółką zależną czterech krajowych producentów energii elektrycznej i uprzednim operatorem kosztów całości energii elektrycznej wyprodukowanej i przywiezionej, oraz że dopłata ta musi w całości zostać przeznaczona na pokrycie kosztów osieroconych, za które osobiście odpowiada ta spółka, co w konsekwencji oznacza, że kwoty uzyskane przez tę spółkę w całości równoważą opłatę obciążającą krajową przesyłaną energię elektryczną.

Jest tak również w przypadku, gdy krajowi producenci energii elektrycznej zobowiązani są pokryć te koszty oraz, na podstawie obowiązujących umów, poprzez zapłatę ceny zakupu energii elektrycznej wyprodukowanej w państwie członkowskim, poprzez wypłatę dywidendy różnym krajowym producentom energii elektrycznej, których spółką zależną jest wyznaczona spółka lub w każdy inny sposób, korzyść, którą stanowi ta dopłata może być w całości przeniesiona przez wyznaczoną spółkę na krajowych producentów energii elektrycznej.

Artykuł 90 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu samemu uregulowaniu ustawowemu w okolicznościach, w których dochód uzyskany z opłaty za przesyłaną energię elektryczną jedynie częściowo przeznaczony jest na pokrycie kosztów osieroconych, co oznacza, że kwota uzyskana przez wyznaczoną spółkę jedynie częściowo równoważy obciążenia ponoszone przez przesyłaną krajową energię elektryczną.

- 2) Artykuł 87 WE należy interpretować w ten sposób, iż kwoty uiszczone na rzecz wyznaczonej spółki na podstawie artykułu 9 *Übergangswet Elektricitätsproductiesector* (ustawy przejściowej dotyczącej sektora wytwarzania energii elektrycznej) z dnia 21 grudnia 2000 r., stanowią pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia traktatu WE, ponieważ stanowią korzyść gospodarczą, a nie rekompensatę stanowiącą wynagrodzenie z tytułu wypełniania przez wyznaczoną spółkę zobowiązań w zakresie świadczenia usług publicznych.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Austria) — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-207/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Refundacje wywozowe — Dobrostan żywego bydła podczas transportu — Dyrektywa 91/628/EWG — Stosowanie przepisów dotyczących ochrony zwierząt podczas transportu — Przepisy dotyczące czasu trwania transportu i okresów odpoczynku oraz transportu morskiego bydła do miejsca przeznaczenia poza obszarem Wspólnoty — Karmienie i pojenie zwierząt podczas przewozu)

(2008/C 223/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat (Austria) — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych związane z ochroną żywego bydła w czasie transportu (Dz.U. L 82, s. 19) oraz rozdziału VII pkt 48 ppkt 7 lit. a) i b) załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340, s. 17) i art. 5 część A pkt 2 lit. d) ii) tiret drugie tej dyrektywy — Stosowanie przepisów o ochronie zwierząt dotyczących czasu trwania transportu i okresów odpoczynku w transporcie morskim bydła do miejsca